

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžr/103/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013200457
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2013200457.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Jozef Krško, správca konkurznej podstaty SĽŇAVA, poľnohospodársko-obchodné družstvo Sokolovce, so sídlom Piešťanská 278/108, 922 31 Sokolovce, IČO: 00 208 256, proti odporcovi: Okresný úrad Piešťany, Krajinská cesta 5053/13, 921 01 Piešťany, za účasti: J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Trnave č. OPR-A2013/00093 zo dňa 2. mája 2013, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sp/44/2013-47 zo dňa 07. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 44Sp/44/2013-47 zo dňa 7. júla 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi a účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Trnave č. OPR-A2013/00093 zo dňa 02.05.2013 potvrdil v zmysle § 250q ods. 2 OSP.

Opravným prostriedkom sa navrhovateľ domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia, ktorým Obvodný pozemkový úrad v Trnave podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. vo veci oprávnenej osoby J. T. proti povinnej osobe SĽŇAVA, poľnohospodársko-obchodné družstvo Sokolovce rozhodol tak, že im priznal vlastnícke právo v príslušných podieloch k nehnuteľnostiam zapísaným v pôvodnej pozemnoknižnej vložke č. 2 katastrálneho územia N. špecifikované vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že rozsah a dôvodnosť reštitučného nároku ani rozsah nárokov oprávnenej osoby nebol sporný. Správny orgán pri svojom rozhodovaní zohľadnil zistenie, že na majetok poľnohospodársko-obchodného družstva Sokolovce ako povinnej osoby v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. bol dňa 21.11.2002 vyhlásený konkurz a napriek tomu ustanovený správca konkurznej podstaty nehnuteľnosti, ktorých podiel je predmetom reštitučného

nároku, previedol na inú osobu J. D. kúpnu zmluvou zo dňa 16.3.2004 a na nového nadobúdateľa bol vykonaný aj vklad vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Krajský súd mal za to, že obvodný pozemkový úrad správne vyhodnotil túto skutočnosť s odkazom na ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. tak, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon a absolútna neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka nastáva priamo zo zákona a pôsobí od začiatku voči každému a správny orgán je povinný na ňu prihladiť.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd SR v odvolacom konaní napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zmenil a zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na nové konanie. Poukázal na to, že predmetná kúpna zmluva na predmet prevodu bola riadne uzavretá v zmysle opatrenia Krajského súdu v Bratislave č.k. Z-2-1K64/96 zo dňa 23.10.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 09.12.2003. Oprávnené osoby si dňa 06.09.2004 na Obvodnom pozemkovom úrade v Trnave uplatnili reštitučný nárok k predmetným pozemkom, t.j. v dobe, keď už neexistovala povinná osoba a v katastri nehnuteľností bol už zapísaný iný vlastník. Za daného stavu mal správny orgán podľa názoru navrhovateľa vyhodnotiť uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 16.03.2004 a následné povolenie vkladu dňa 24.03.2004 ako prekážku vydania veci. Žiadne relevantné doklady a podklady ako prekážky k speňažovaniu konkurznej podstaty neexistovali. Navrhovateľ uviedol, že ako správca konkurznej podstaty v čase realizácie predmetného opatrenia súdu nemal vedomosť ani žiadnu informáciu o tom, že na predmet prevodu sa vzťahuje zákon č. 503/2003 Z.z., a že ako predávajúci a správca konkurznej podstaty postupoval v súlade s ustanovením zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších zmien a doplnkov. Podkladom pre uzatvorenie kúpnych zmlúv boli znalecké posudky, ktorých súčasťou sú aj výpisy z jednotlivých LV pre katastrálne územie N.. Tiež argumentoval, že nikto mu nepredložil ako správcovi konkurznej podstaty žiaden doklad o tom, že predmetné pozemky boli odňaté oprávneným osobám bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. a aj z tohto dôvodu došlo preto k platnému vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúceho.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu navrhovateľa vyjadril a žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil. Uviedol, že navrhovateľ uzavrel kúpnu zmluvu dňa 16.03.2004 ohľadne predmetných nehnuteľností, t.j. v čase účinnosti zákona č. 503/2003 Z.z. a preto bol povinný v zmysle § 4 ods. 2 zákona s predmetnými pozemkami až do navrátenia vlastníctva oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a nemohol predmetné nehnuteľnosti previesť odo dňa účinnosti reštitučného zákona do vlastníctva iného subjektu. Takýto úkon je neplatný. Vzhľadom na to, že bol uplatnený reštitučný nárok, je potom kúpna zmluva neplatná zo zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumie rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

Podľa § 219 ods. 2 OSP odvolací súd len dopĺňa dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Cieľom tzv. reštitučných zákonov, medzi ktoré patrí aj zákon č. 503/2003 Z.z. je náprava niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo v zákonom ustanovenom období od 25.02.1948 do 01.01.1990 a to zákonom stanoveným spôsobom (§ 3 zákona č. 503/2003 Z.z.).

Reštitučné konanie podľa zákona č. 503/2003 Z.z. je osobitným druhom správneho konania, na ktoré sa v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 503/2003 Z.z. vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, t.j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“). Pozemkový úrad je teda pri rozhodovaní podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. tiež povinný postupovať podľa jednotlivých ustanovení správneho poriadku a pri ich aplikácii vychádzať zo základných zásad správneho konania. Je teda najmä viazaný zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku), v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní rešpektovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Musí postupovať v konaní tak, aby zabezpečoval ochranu práv osôb a súčasne vyžadoval plnenie ich povinností v nadväznosti na ochranu záujmov štátu a spoločnosti.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom SR s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25.02.1948 do 01.01.1990 spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

V posudzovanej reštitučnej veci bolo potrebné skúmať a ustáliť, či navrhovateľ previedol predmetné nehnuteľnosti na tretiu osobu po uplatnení reštitučného nároku oprávnenými osobami, a to v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z.

Podľa § 68 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní vecí, ktoré majú byť vydané oprávneným osobám podľa zákonov upravujúcich zmiernenie niektorých majetkových krívd sa zahŕňajú do podstaty len vtedy, ak nároky neboli v zákonom ustanovených lehotách uplatnené alebo boli zamietnuté.

Ako vyplýva z administratívneho spisu, tak navrhovateľ musel o uplatnenom reštitučnom nároku oprávnených osôb mať vedomosť, pretože ako to vyplýva z administratívneho spisu, osobne ho na túto skutočnosť upozornil okrem iného starosta obce p. G., ako i poslanci obecného zastupiteľstva p. U. a T..

Navrhovateľ napriek uplatnenému reštitučnému nároku disponoval potom predmetnými nehnuteľnosťami v rozpore so starostlivosťou riadneho hospodára, tak ako to má na mysli zákon č. 503/2003 Z.z. keď predmetné nehnuteľnosti previedol kúpnu zmluvou na fyzickú osobu, pričom správne konštatuje krajský súd, že takýto právny úkon je v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. neplatný.

Najvyšší súd SR považuje za potrebné uviesť, že zákon č. 503/2003 Z.z. je iba pokračovaním zákona o pôde a obdobné blokačné ustanovenie zakotvené i v zákone o pôde č. 229/1991 Zb. a to v § 5 ods. 3, v zmysle ktorého povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Takéto právne úkony sú neplatné.

Ak postupom správcu konkurznej podstaty došlo k porušeniu blokačného ustanovenia § 4 ods. 2 zákona

č. 503/2003 Z.z. je potom príslušný prevod vlastníckeho práva na tretiu osobu, ktorý vykonal správca konkurznej podstaty, keď previedol nehnuteľnosti, na ktoré bol riadne a včas uplatnený reštitučný nárok, zo zákona neplatný.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetná neplatnosť takéhoto právneho úkonu nastáva automaticky zo zákona, bez toho aby bolo potrebné neplatnosť príslušného právneho úkonu nejakým spôsobom osobitne definovať v inom súdnom konaní. V danom prípade zákonodarca pamätal teda i na takéto právne úkony a svoju vôľu prejavil v ustanovení § 4 ods. 2 zákona tak, že takéto právne úkony sú zo zákona neplatné.

Pre úplnosť veci považuje za potrebné Najvyšší súd SR zdôrazniť, že na vydávaných nehnuteľnostiach neviazali žiadne zákonné prekážky, predmetná parcela nebola zastavaná a potom skutočne nič nebránilo pozemkovému úradu rozhodnúť v konaní spôsobom, keď rozhodol o vlastníckom práve oprávnených osôb k vydávaným nehnuteľnostiam.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil v zmysle § 219 OSP za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 250k ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 OSP za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 OSP. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a ostatní účastníci odvolacieho konania si náhradu trov konania neuplatnili, pretože im prakticky žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.